

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Seriozii nerăzunați nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Waldolff, Mosse, Haasenstein & Vogler
(Gtto Mias), Heinrich Schalek, Alois
Herndl, M. Dikles, A. Oppelik, J. Dun-
berger; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezei, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Dunke; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
gazdărie pe o coloană și er-
gi 50 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai des-
după tarife și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. și pe pag. II-a

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruirea în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Când se plătește în avans
15 bani.
Acest abonament este plătit
înserțiile sunt a se plăti
înserțiile

Nr. 28.

Brașov, Luni, Marți 6 (18) Februarie

1890.

Bibliotecile Kulturegyletului.

I.

Kulturegyletiștii, omenii nerăb-
dători din fire, voind să vedă în
celui mai scurt timp grămădite
în casele lor sumele grele de bani
menite pentru realizarea scopuri-
lor lor de maghiarizare, după ce
pe cale dreaptă prin colectări bene-
vole, nu le-a încurs destul de re-
pede atâta cât ar fi poftit ei,
și-au luat refugiu la tot felul de
mijloce. Așa de pildă ră-
zimați pe sprijinul directorilor
și profesorilor de pe la așezămin-
tele de învățământ, cari figură
deja între membrii societății lor,
s'au pus grăpă pe capul aproape
tuturor societăților de lectură ale
tinerimii de pe la gimnasilor, prepa-
randii, școlile reale și universitare,
indatorându pe fiecare membru
ca, vrându ne vrându, să plătească
anual un florin, doi, pentru
noua societate, recomandată lumii
sub forțe nevinovatului, ba chiar
atrăgătorului nume de „reuniune
de cultură”, și le-a încurs deși pe
incetul, der mult pe calea aceasta,
câci mare e numărul tinerimii
pe băncile școlii.

Ei, der pofta de mâncare crește
măncându. Kulturegyletiștii nu
s'au îndestulit cu atâta, ori le-a
părut, că prea pe subțire și pe
incetul curg monedele, și că
pană să se vadă druggii de argint
și aur atâta de groși pe cât
poftă, va trece vreme pre îndelun-
gată, de aceea s'au întors cu fețe
și în alte direcții de unde puteu
spera și mai mult: spre domni
dela carma comitatelor.

Au făcut apelul la „patriotis-
mul” și „bunavoința”, acelora, ca
să arunce dare pe comitate în favo-
rul fondurilor reuniunii lor de
cultură, — er domni dela carma
unor comitate, trup dinst'un
trup și sânge dinst'un sânge cu
densii, în ciuda strigătelor de re-
probare ale populației contribu-

tore, au răspuns favorabil cererii
acelora, mai ales pentru că po-
porațiunea comitatelor din vorbă
în cea mai mare parte e nema-
ghiară și, aruncându darea și în-
greuiându sarcinile poporului fără
de nici un folos pentru el, nu
simt în sufletul lor nici o re-
mușcare.

Pe calea acesta au curs apoi
și curg sumele în casele Kultur-
egyletului largi ca în veci nesă-
turatele gurii ale bălaurilor legendar.

Lumea vede și judecă; er ju-
decata ei e dreaptă și aspră!

Der domnilor dela Kultur-
egylet nu le pasă de judecata lumii.
Ei merg orbesce înainte.

Iși viră mâinile în pungile sâr-
maului popor nemaghiar, și-i scot
crucerii câștigați cu multă amărăci-
une și udați de lacrimi; er pe preț
lor vor se procure acelorași popore
un nutremânt duhovnicesc, de care
îns ele nu simt și nu au nici
schinteia de trebuință și prin care
tind a le învenina pe nesimțite
sentimentele naționale și a-i în-
străina de limba lor dulce stră-
moșească.

Ajunși în posesiunea frumô-
selor sume, Kulturegyletiștilor
din Clușiu, primul lucru, care a
lăsat totodată să se vadă și ghi-
arele mâtei ascunse în sac, le-a
fost:

se împartă premii între acei
învățători populari de pe la șco-
lile nemaghiare, și mai ales ro-
mâne, cari mai cu mult succes
(în urma urmelor vai de el suc-
ces; când cauți a-lă cumpeni după
adeverata lui valoare, e atâta cât
nimic!) au sciut preda elevilor
lor limba unghurească, (se n'țelege
pe contul instruirii în limba ma-
ternă.)

a ridică, ceva mai târziu, școl
ungurești plătite din fondurile
lor, în cari instrucțiunea se se
facă fiă și în cel mai pătimăș
mod, numai doră să se potă mai

ușor și mai curându converti ne-
vinovatele spirite ale băetilor ne-
maghiari, cari din nesocotința pă-
rinților lor, ori din anumite con-
siderante silitore, au fost mănate
de sorte să primescă prima lor
educațiune din rostul omenilor
plătiți ai Kulturegyletului, nisun-
d a crește dintr'ensii fanatici
„patrioți” a la Jenicerii de
odiuora ai Turcilor, numai că nu
înarmați cu fer, ci cu arma urei
naționale;

ei, tot un eflux al nerăb-
dării lor din fire, părându-le
că prea e mult până în băiat
să esă om deplin, în care apoi
se se vadă decă a prins ori nu
altuiera kulturegyletiștii, — domni
din metropola Kulturegyletului au
luat hotărârea să înființeze în
mai multe puncte ale provinciei
și bibliotecii populare, arangiate
se n'țelege după gustul, și coră-
pundător scopului lor, din cari
se potă gratuită împrumuta oră-
șine, cărți pe folosință, pentru ce-
tită.

DIN AFARĂ.

Conjurațiunea bulgară și foile rusesei.

Fiascul conjurațiunii din Bulgaria
a indispus grozav pe foile rusesei.
„Journal de St. Petersburg” nu vede
în totă conjurațiunea decătă semn
unei totale lipse de consolidare a ra-
porturilor bulgare. Asemenea și cele-
lalte diare, precum „Svjet”, care amin-
tesce de „serioșe pericole” cari încep
a amenința chiar din partidul lui Co-
burg. „Novosti” numesce „patrioți” pe
conjurații bulgari, cari, dice, au dat
espresiune opiniei bulgare și au arătat,
că Stambulov duce Bulgaria spre rui-
nare, fiindcă Bulgaria și armata ei sunt
jertfite Austriei er la acesta Bulgarii
nu potă rămâne indiferenți. „Grajdanin”
e cătrănit mai ales pentru aceea, „că o
cătă de patrioți curajoși va cădă erăși
jertfă unui venetică usurpator de cre-
dintă streină, pe care nime nu l'a che-
mat și nime nu l'a dorit. Principele

Coburg e urgisit pretutindeni în Bul-
garia, precum a arătat o acesta con-
jurațiunea lui Panița”, încheia „Graj-
danin”.

Privitor la stările din Bulgaria foia
rusescă „Vecernje Novosti” spune, că
în urma conjurațiunii s'ar fi ivită
ic colo serioșe turburări în interiorul Bul-
gariei, în urma cărora între populațiune
și gendarmeria s'ar fi întemplată
ciocniri sângerose. Scirea acesta însă
are lipsă de confirmare.

Vucovici și conjurațiunea bulgară.

Correspondentul din Constantinopol
al diarului „Kölnische Zeitung” vor-
bind de petrecerea ministrului de es-
terne munteneagă Vucovici la Con-
stantinopol, ajunge la bănuială, ce o
nutresc cercurile diplomatice turcesci
și europene, că evenimentele cele mai
nouse din Bulgaria stau în legătură
cu călătoria lui Vucovici. Principele
munteneagă scia de intențiunile lui
Panița. Atentul avea să se săvârșească
în timpul cătă Vucovici a petrecut în
Belgrad și în Constantinopol; puse
odată lucrurile la cale, principele
Nichita ar fi fost avisat de succes și
recomandat de conjurații ca cel mai
potrivit candidatul tronului bulgar.

Demonstrații în Paris.

Din incidentul arestării ducelui de
Orleans, s'au întemplat în Paris dem-
onstrații atăt din partea republicanilor
cât și din partea monarhiștilor. Diarul
„Le Temps” dice, că președintele re-
publicei Carnot și guvernul vor fi des-
tut de prevădători pentru a nu da ac-
tului pripit al ducelui o prea mare
însemnătate. Pe lângă toate măsurile,
ce a luat guvernul, 600 de studenți au
dat la Vaugirard un punciu în onora
ducelui. Studenții republicanii, cari
n'au fost primiți de monarhiști în so-
cietatea lor, au început să strige: „Trăie-
ască republica! Jos d'Orleans”. Monar-
chiștii însă au răspuns prin strigăte de:
„Jos Republica! Trăiească Austrie!”
S'au făcut mai multe arestări, der per-
sonele arestate au fost puse în liber-
tate. Se asigură, că ducele d'Orleans
ar fi declarat apărătorilor săi, că na

FOILETONULU „GAZETEI TRANSILVANIEI”.

(17)

LINIȘTEA CASEI.

Roman, de I. C. Panțu.

XII.

Toți ai casei erau duși la Buzău; merseseră să
petrecă pe Nicu, care după multă stăruință din partea
tată-său, se înțelege după ce luă și o buniceică sumă
de parale în mână, se hotărî să plece la Viena să-și
isprăvescă studiul.

Vladu s'a despărțit de Nicu la moșia, nu l'a pe-
trecută la Buzău, deoarece nu se simția tocmai bine,
cum spunea el, și fără de aceea aveau ei să se întâl-
nescă în București înainte de plecare în străinătate.

Vladu — care-și avea oada sa în casele boeru-
lui Mitică — după ce vorbi puțin cu profesorul din
sat, cu Ionescu, merse pe la mamă-sa și în urmă în-
torcându-se intră în sufrageria, și sta acolo singur cu
capul plecat pe mână, obosit de frământările, ce
le-a avut în timpul din urmă, și se gândia dus la fel
de fel de amintiri din viața sa. De multe-ori însă
cuprins de oboselă rămânea în nescire ne mai tur-
burându-și mintea cu nimic și astfel nici nu băgase
de seamă că a intrat Veta în sufrageria, și când o
vedu îl cuprinsă un năcăz, căci i-se păruse, că

Veta a observat cu ce se ocupă și ce-l neliniștesce
de o vreme încoco.

„Ți trebuie cevași, d-le Vladu?” întrebă Veta.

„Cum se nu mi trebuie!” grăi Vladu zimbând
și-și dădu o față veselă. „Mi trebuie, Veto. Se po-
te una ca asta?”

Vladu se uita drăgălaș la viața fată, er Veta
în obiectivul ei neastempără își mișca trupul ei
mlădios ca de panteră, când la dreapta când la
stânga.

„O cafea, d-le Vladu?” întrebă ea în cele din urmă
cu ochii plecați în pământ.

„Bine, și-o cafea, Veto!”

Vladu era disgestat. Se gândia la Olga, la momen-
tele ei de acum, și îl muncia dorința să scie, că ore ea a
făcut cu totă viața ei acest pas, că ore ea a luat pe
Iorgu din totă inima? Astfel se gândia el în sine,
și tot el plin de disgestă răspundea: „nu po-
te fi altfel, căci nimic n'ar fi fost în stare să o silă-
scă la un așa pas pe fața pământului, decătă viața ei,
căci fără viață nu s'ar fi putut face... Der nu-i ni-
mic!” grăi el, er mai apoi adause: „și totuși e
ceva!”

Vladu se simția cu o durere de cap și obosit
afar' din cale, cu toate acestea scia bine, că nu s'a
muncit lucrându, că nu s'a ocupat nici măcar cu
cetirea unei cărți, și de aceea durerea de cap îl

neliniștea. Se freca din când în când cu degetele pe
la frunte își puneă apă rece și căuta să-și uite
de durere. Ca să-și mai abată gândurile, se duse la
ferastră, își propti fruntea de geam și privia dusni-
tându-se cătră sat.

„Ce fără alcătuală sunt aședate casele săteni-
lor”, reflecta el, „și ce puține pretenții au sârmanii
țărani!... De una însă este mai bine, este mai mare
fericire în sufletele acestea nesimțitoare, ce locuesc
acolo, e mai mare fericire, căci sârmanii omenii se mulță-
mesu cu puțin. Nici nu pricepu mai mult și tot
mai de aceea sunt de invidiat. Mă uită eu și la
mama, cu câtă de puțin se mulțămesce.”

Pe când Vladu sta astfel în meditații, intră
Veta cu cafeaua și i spuse, că-l chiamă mamă-sa să-și
grăiască o vorbă.

Vladu ascultă pe Veta, nu duse nimic, ci-i făcu
cu mâna ca să pună cafeaua pe mesioră. Nu vrea
să-și conturbe meditațiile sale, și de aceea îi duse
Vetei, ca să spună mame-si, că acum are ceva de
lucru.

„Mai de seră voi merge eu pe acolo”, grăi el
apăsător... „Așa-i lumea asta”, gândia în sine. „Uite
și mama imi spune fel de fel de vorbe și când îi
răspund, că n'am bani, se miră ca și cum ar dice, că
eu o desprețuesc... Iorgu are bani, Nicu încă are,
mulți au bani, numai eu n'am”, grăi rece Vladu și

va face apelul. Diarele anunță, că înainte palatului justiției s'au înscenat nouă demonstrații. De astădată advocații tineri au strigat: „Trăiescă regele! Trăiescă d'Orleans!“ Colonelul Perceval, când a eșit din palatul justiției, a fost întâmpinat de 400 de persoane cu strigătele: „Trăiescă regele! Trăiescă d'Orleans!“

SCRIRILE ȚILEI.

Csaky și limba franceză. Foile unguresci asigură, că ministrul de instrucțiune Csaky a emis o ordinațiune către direcțiunile școlilor comerciale din țară, prin care sunt avizate, ca de aici înainte, nimeni să nu se poată subtrage dela învățarea limbii franceze. In sensul ordinațiunii acesteia așăder studenții acemiilor comerciale vor trebui să facă esamenul de maturitate și din limba franceză.

Restanța de dare din anul trecut in comitatul Albei inferioare e de 787 de mii 390 fl. Din suma acesta considerabilă abia au încurs în Ianuarie a. c. 15,295.

Ródele stăpânirii unguresci!

Binefacere. Din Sălagiu ni-se scrie: Intre binefacerile înregistrate in revista anului 1889, binevoitul, D-le Redactoru, a însemna și frumoșele daruri de Crăciun, ce le-a făcut și de astădată marinosul domn Georgiu Popu, marele nostru proprietar din Băsesel, pentru scolarii romani dela șola confesională de acolo. In ajunul Crăciunului, D-sa a binevoit a împărți între scolarii săraci și orfanii, cari învață bine, 12 paltoane (rocuri) de erna, 16 părechi încălțăminte, 15 năfrâni, 15 căciuli și 10 rënduri de albituri (schimburi), ér între 87 scolari de tote Țilele și 26 din șola de repetițiune li-s'au împărțit mere. Impărțirea acestor daruri s'a făcutu in modu sərbătoreșcu și in prezența unui însemnatu număr diu credincioșii comunei. D-lu G. Popu, acestu călduros protectoru alu învățământului nostru popularu, înainte de a împărți darurile sale a ținutu o vorbire forte potrivita pentru incuragiarea micilor scolari, ér d-lu învățatoru Ioanu Chira a exprimatu profundu mulțamita marinosului dăruitor, atâtu in numele seu, câtu și alu elevilor sei. Festivitatea s'a terminatu cu însuflețite urări de „să trăiescă d-lu G. Popu“.

Nou coru de plugari. In Broscent s'a formatu diu tinerimea agronomă română unu coru vocalu bisericescu. Instruat cu zel și pricepere de d-lu Iosifu Panțiu din Mercina și, prin sîrguinta de feru a

tinerimei, corul a făcutu repede progrese îmbucurătoare din 1 Noemvre încoco. In Februarie n. apci s'a și datu antaiulu concertu publicu cu programu bogatu și alesu și cu unu rezultatu frumosu.

Petrecerea arangiată de „Reuniunea femeilor române din Brașov și Săcele in 1 (13) Fauru a. c., pentru ajutorarea veduvelor sêrace, a fostu una dintre cele mai reușite. Mulțamita zelului desvoltatu de damele din comitetulu acestei reuniuni și cu deosebire alu unora dintrînsele, amu avutu ocașiune a asista la o petrecere, alu cărei succesu moralu sê rivalizeze cu succesulu frumosu material, care in vederea scopului nobilu filantropicu trebuie sê încurageze și in viitoru pe membre a nu pregeta sê și dea tot concursulu la reușita acestor petreceri, singurul mijloc de venit pentru fondulu numitei Reuniuni. La acestu petrecere a luat parte unu publicu forte numerosu și destulu de alesu român, precum și un număr însemnatu de oșpeți de alte naționalități. La decorulu petrecerii a contributu și corpulu ofiterescu, in frunte cu d-lu generalu de Pokay, d-lu colonelu Ritter de Pridalek cu stim. dómna și d-lu colonelu Balazs, de asemenea cu stim. dómna, cari au luat parte la petrecerea animată până târziu. Peste totu ne-au onoratu oșpeții de tote naționalități. Peste totu, in toaleta damelor predominantu a fostu drăgășulu și frumosulu costumu naționalu. Până și unele din damele neromâne escelau in frumosulu nostru portu naționalu. Masce ce e dreptu au fostu forte puține, comitetulu arangiator se vede, că a așteptatu mai multe, din care causă s'a totu amânatu danțulu până câtră miezul nopții, lucru nu tocmai binevenitu pentru publiculu danțatoru nemascatu. Danțulu dealtmintrelea cu deosebire după pausă a fostu forte animatu și a duratu până dimineța. Despre succesulu materialu ve voui da amărutele necesare. — Unu participantu.

Cu ocașiunea balului datu Joi sêra la hotelu Nr. 1 de reuniunea femeilor române pentru ajutorarea veduvelor sêrace din Brașov și Săcele s'au schimbatu câteva părechi de galoși și șoșoni. Domni, cari au observatu până acum schimbarea, suntu rugați a preschimba galoșii și șoșonii la ingrijitorulu garde-robei C. Binder, têrgulu cailor Nr. 25.

Balul român din Viena nu s'a pututu ținé in anul trecut diu cauza morții multu regretatulu Principe de coronă archiducele Rudolfu. Fiindu acuma trei ani de când acestu întreprindere filantropică nu s'a pututu realiza, Românii

din Viena s'au întrunitu spre a arangia sub destinsulu patronat alu stimatelor dómne: Hajda Coanda née Danet, Baronessa Alexandrina Erb-Rudtorffer, Contessa Anastasia Kiehlmannsegg, Baronessa Elena Leitenberger-Schlosser, Clairisse de Lindheim-Vivenot, Annetta Pessiacov née Suliotis, Constanța Romalo-Cantacuzino, Maria de Szerb-Geist, Maria Văcărescu, Baronessa Catinca Wassilko-Serecki, balulu, care se va ținé in 5 (17) Februarie 1890 in „Cursalon din Stadtpark“. Dându-se balulu in favorulu membrilor lipsiți de mijloce ai Societății academice „România Jună“, centrulu tinerilor românii din Viena, s'au trimis liste de colectare in diferite părți, care au sê se înapoieze până la sfêșitul lui Februarie a. c. sub adresa: *Med. Sterie N. Ciurcu, IX., Pelikangasse 10.* Oferte benevole se voru chita in raportulu anualu alu Societății „România Jună“. Președinte de onore alu societății: *Alexandru baron Wassilko-Serecki*, consilieru intimu alu Maiest. Sale etc. etc. *Dr. St. N. Ciurcu*, președinte. *Dr. Saghină*, secretaru, *Dr. C. Diaconovich*, membru comitetului.

Pentru balulu român din Viena au încursu următoarele dedicațiuni: 1) „*Hora Mariei*“ de Const. cav. de Buchenthal. 2) „*Valurile Prutului*“ de Const. cav. de Buchenthal. 3) „*Inima română*“ vals de Ivanovici. 4) „*Sê fimă veselă*“ de Drd. I. de Papaucol. 5) „*Polea*“ de dirigentulu muzicei Ed. Strauss. 6) „*Diu depărtare*“ vals de Tudoru cav. de Flondoru. 7) „*Flori de primăveră*“ vals de Carășu. 8) „*Hora Dêmboviței*“ de I. Perua. Comitetulu exprimă tuturor domnilor compositoru și pe calea aceasta sincera mulțamita pentru simțulu românesc și simpatia ce au manifestatu față de acestu întreprindere filantropică.

Ordinele de danțu, care le furnizează, firma A. Klein, represintă capulu lui Traianu forte frumosu executatu și vor face mare surprindere. Interesulu generalu ce se manifestă atâtu in Viena, câtu și in streinătate îndreptătesce a se crede, că reușita balului va fi splendidă.

Serată musicală (Liedertafel) se va da mâne, in 18 Februarie n. c., din partea Reuniunii sâsesci de cântari in sala Redutei din locu. Cei ce dorescu a lua parte suntu rugați ca până de sêra la 7 ore sê se îngrijescă de bilete atât pentru serata de Marți câtu și pentru cea de Miercuri, căci la diu contră voru fi vëndute. Teostulu piesei „*Die Försterstöchter*“ de Weinzierl se găsece la librăria Biesenberger și Hiemesch cu prețulu de 10 cr.

Defraudatoru sinucis. Nu de multu amu adus scirea, că la teatrulu naționalu din Budapesta s'ar fi datu de urma unei mari defraudări, care datează de pe

timpul când era secretaru alu teatrului *Csepregli* Lajos. Totu acestu Csepregli a mai defraudatu in Țilele diu urmă vre-o 13,000 fl. diu fundațiunea Radnotfay, al cărei cassaru era elu. Luatâ la cercetare disciplinară, Csepregli n'a pututu sê dea sêmă de bani și de têmă că va fi închis, s'a sinucis.

Programa concertului arangiatu de junimea română din Clușu la 20 Februarie n. 1890: 1) G. Dima, „*Uite mamă*“, quartetu executatu de corulu junimei. 2) Raff: „*Valse de Juliette*“, de Gounod: piano solo de d-șora Ana Popu. 3) Verdi: *Arie* din Opera: „*Ballo in maschera*“, cântatu de d-lu Nicolau Popovici. 4) Wieniawski: „*Grand morceau de concert*“, Adagio élégique, Polonaise, violină și pianu prin d-șorele Sidonia și Ana Popu. 5) a) G. Dima: „*Cântec de tîmna*“, b) P. Tosti: „*Vorrei morire*“, c) G. Ștefănescu: „*Mândrulița dela munte*“, cântate de d-lu Nicolau Popovici. 6) G. Dima: „*Hai in horă*“, poesiă de I. Tripa; quartetu executatu de corulu junimei.

Publicându programa concertului, ne luăm libertate a apela la sprijinulu binevoitoru alu publiculu român, a căru liberalitate e nemărginită, când este vorba de o întreprindere înscenată diu partea tinerimei, și cu unu scopu atâtu de nobilu. Tot-odată rugăm pe toti acei prea Stim. Domni, cari aru voi sê participe la concertulu nostru, și diu întâmplare n'au primitu invitațiune, ca pe acestu cale sê se considere de invitați. Clușu, la 14 Februarie 1890. *Comitetulu.*

Concertu rusescu in Timișora. Joi in 13 Fauru n. s'a produsu corulu vocalu rusescu alu lui Dimitrie Slavianszky d'Agreneff din Moscva, in trecerea lui din Parisu, dela esopițiune, câtră casă, in sala cea mare a redutei din Timișora. Societatea constă din 50 de persoane. Programa concertului a cuprius 14 piese totu coruri vocale de cântari populare din Rusia. Succesulu a fostu covârșitoru, in deosebi o priceasnă și unu cheruvicu au emoționatu inimile tuturor ascultătorilor, spune „*Lumină*“. Sala a fostu îndesată. Societatea a căpătat pe o sêra 800 fl. dela directorulu teatrului germanu din Timișora, care a și adus o acolo, și totuși directorulu va fi avutu încă vre-o 600 fl. profitu, spune „*Gaz. Poporului*“.

Vițelul cu două căpete a fêtat o vacă a țeranului Ceresu Gaia din Beregsen. Vițelulu a trăitu numai trei Țile.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Din Cămpia, 8 Februarie n. 1890.
On. D-le Redactoru! Vê rogû dați-mi voia sê vê scriu ceva despre petrecerea

clătinându din capu gândi in sine: „tote in lume se învêrtescu împrejurulu baniloru, și decă altceva nu e in stare sê fericescă pe omu, atunci. . . Bine a Țis Leopardi, că lumea întregă este noroiu și nu merită unu singuru suspin, când va fi sê piară.“

„De ce ești așa supêratu, d-le Vladu?“ începû Veta vorba, care rêmasese uitându-se la Vladu.

Vladu tăcu deocamdată, ér mai apoi grăi: „Nu m'e bine, mă dore capu!“

„Atunci nu făceai réu, decă mergeai la Buzeu. De ce n'ai mersu la Buzeu?“

„Ce sê facu la Buzeu?“

„Ce faci și aici! Aci faci ceva?“

„Facu! Aci... facu ceva!“

„Ei, d-le Vladu, decă mergeai la Buzeu, nu ț-ar fi fostu uritu; mai umbrai încoc și incolo, te mai întelneai cu câte-unu prietinu, mai stai de vorbă cu coconița Olga...“

Vladu se uita cu o privire seriôsă la Veta, dér tăcu și după o mică pausă o întrebă:

„De când ești la boerulu?“

„Eu, d-le Vladu, sunt de multișoru, adecă nu așa de multu, dér totuși suntu câteva luni de Țile. Coconița Olga încă nu era măritată... Ce mai sufetu de omu era coconița noastră. . . când m'aducă aminte, imi pare réu, că s'a dusu, deși s'a dusu pentru fericirea ei.“

„Ce fericire?“ întrebă Vladu.

„Este măritată; măritișulu nu este fericire?“

„Ba da... este fericire!“

„Dumnețeu sê i dea bine coconiței noastre, căci pe când era încă la moșia mă chema in fiă-care sêra la dênse in iatac și m' spunea felu de felu de învățaturî. Mi-a istorisitu in vr'o două seri despre întâmplările lui Robinson, și m'a spusu despre unu omu, care a făcutu călătorii printre sêlbatiei, m'a istorisitu felu de felu de lucruri pline de învățatură și nu era sêra lăsată de Dumnețeu sê nu m' cânte câte ceva la pianu. Ah, d-le Vladu, când m'aducă aminte, cum imi treceau serile și câtu mă aflam de bine de câte-ori sêra se aședa la pianu și cânta vr'unu cântec... atunci parcă m' pare réu că s'a dusu.“

Vladu era tăcutu și asculta, ér când termină Veta, o întrebă:

„Ce cânta mai adese-ori?“

„Cânta coconița multe... dér cu deosebire îi plăcea, coconășule, următorulu cântec“, grăi Veta și începû sê cânte:

Gândesc la diua, când antaiu ôra
Unu dulce focu simți arțându in mine,
Și-am Țis: Decă-i iubire — cruntă iubirea dore!

Vladu îi Țise sê tacă. Elu cunoscea acestu poesiă și nu îi plăcea sê și aducă aminte de ea; singuru elu o tradusesse din Leopardi.

„Așa-i femeia! cântă de doru, și tu, decă ești nebulu, credi, că ea a cântat de dorulu têu!“ își gândia Vladu.

„Așa, d-le Vladu, coconița Olga era atâtu de bună cu toti, și cu deosebire cu mine s'a arătat de totu milostivă. A făcutu pentru mine atâtea lucruri, încatu n'am fostu vrednică, și nu sunt in stare sê i mulțamescu deajunsu... D-ta o cunosci pe coconița Olga?“ întrebă Veta cu o blândețe ne mai pomenită.

Vladu făcu din capu, că adecă o cunoesce, dér nu Țise nici unu cuvântu.

„Veto“, grăi Vladu, „adă-mi cafeaua mai aprôpe.“ Veta îi aduse cafeaua și eși.

„Vladu își făcu o țigaretă, o aprinse, sorbi odată din cafea, luă câteva fumuri din țigară și apoi Țise in sine:

„Veți cum e omulu! Eu suferu de capu și totuși fumez; este unu imboldu, care te mână sê faci totu lucruri, ce nu'i sunt prielnice.“

Așa cugeta elu și fuma mereu, par'că anume ca sê lă dora capulu, par'că anume ca sê și facă réu. Incepû apoi sê numere Țilele și și făcea socotela câtu sê mai stea la moșia. O scose antaiu la 2 sêptemâni, o aduse la o sêptemână, in cele din urmă se gândia elu, că nu mai are la ce sê stea pe la moșia.

„La ce sê mai rêmân eu in acestu furnicar de amintiri omoritoare?“

Cu acestu hotărîre a sa de a pleca câtu mai îngrabă la Bucuresci, de a se apuca de ceva și de a și găsi o ocupațiă, eși din sufrageriă și merse in iataculu Olgei. Se afla par'că într'o lume, unde fie-ce lucru

tinerimei române gr. or. din Cojoena, ținută în 7 Ianuarie st. v. a. c. în sala școlii române gr. or. de acole.

Orî cine a luat parte la această petrecere a trebuit să rămână încântat de rânduială și buna înțelegere, ce s'a observat în tot decursul acestei petreceri. Nu pôte omul crede, că ce pôte face școlă și la ce înălțime ridică ea tinerimea față de alți tineri, cari n'au fericeirea de a avé învățatori și școlă corespunzătoare.

După cuvântul de deschidere, rostit de preotul local Teodor Ciortea, învățătorul George Prigónă cu tota tinerimea (școlară) își începe producțiunile cu declamări și cântece naționale, atât în cor, cât și în duet și solo. Intre cântecele cântate în cor au produs deosebită plăcere: „Lăudați că e mare D-șeu“ și cântecul popular „Când auți cucul cântându.“ Două fete drăgălașe au cântat apoi în duet poezia: „Eu sunt fiică de Românu“ și cântecul popular: „Frunze verde lăcrămioră“, cântat în 15 ani. Asemenea și poezia „Tricolorul“ s'a cântat de 3 școlari foarte bine; asemenea și solurile: „Vrăbiuță de pe dealu“ și „Turtureașu“.

Dintre declamări, cari asemenea au fost multe și bine reușite, amintesc „Sergentul Florea“, declamat de un tineru voinicu, apoi „Balcanul și Carpatul“, declamat de o fetiță cam de 14—15 ani. Bine a reușit și „Stroia Plopan“, „Visul fetei Dorobanțului“, „Movila lui Burcelu“, „Cămașa fericitului“, „Codrul verde“ etc. etc. cari au fost declamate de fete și feciori printre cântările naționale. Dintre toate însă a produs multă risă poezia „Bărbatul nătaru“, declamat de un tineru cam de 16—17 ani, care prin figura sa, prin predarea și jesticulațiunile sale comice, dă naturale, a făcut să fiă continuu întrerupt de hohotul publicului.

După sfârșitul producțiunilor a urmat jocu, s'au jucat și jocurile naționale: „Călușerul“, „Bătuta“, „Hora Sinaei“ și „Țarina“ de câtră 12 tineri frumoși, îmbrăcați în costume naționale. Nici costumele naționale femeesci n'au lipsit. În astfel de costum s'au înfățișat 4 fete, cari au stors admirățiunea celor de față. În pauză st. d-nă preutésă dela Cara, Vironica Moldovan, îmbrăcată în costum național, a declamat poezia „Santinelă română“, pe care publicul cu drag ar fi totu ascultat'o de ar fi fost orî câtu de lungă. La 12 ore din nopte a fost cină comună. Dintre tostanți ne-a surprins un tineru cu toastul său despre costumul românesc, criticându în mod glumeț pe femeile, cari cumpără vestimente din șatră dela iudovi.

După cină éráși a urmatu jocu până în dorî de ăi, când fiesce-care s'a depărtat ducându cu sine suveniru plăcute.

Unu participantu.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul biroului de coresp. din Pesta.)

Volosca, 16 Februarie. Andrassy n'a mai luat nici un felu de nutrementu. Durerile continuă, puterile scad foarte tare.

Parisu, 16 Februarie. „Echo de Paris“ anunță întregirea unor garnisone la granița ostică în urma formării nouelor corpuri de armată germane.

Neapole, 16 Februarie. Până acum s'au scos 13 cadavre de sub dărîmăturile unei case.

DIVERSE.

Mare defraudare. Țilele nostre se potu numi, cu totu dreptul, țilele defraudărilor. Nu este ăi, în care pressa se nu înregistreze defraudări. O astfel de defraudare, rară în felul ei, s'a întâmplat în țilele aceste în Oldenburg. Baroulu Vilhelm Schrenk, căpitanul orașenescu de acolo, pe mâna căruia era dată administrarea unei considerabile sume de banu, a gândit, că omu „cinstit“ va fi numai atunci, când va ajunge să fi înregistrat și el în lista defraudărilor. A pus deci mâna pe un milion și s'a cam mai dus „Aristocratul“ defraudatoru însă a fost găsit și prins numai decatu.

Regele Serbiei mire. „Indépendance Belge“ aduce o știre din Petersburgu, că regele Serbiei, Alesandru, care abia e de 13 ani, s'a logodit în țilele aceste o mare principésă rusescă. Căsătoria acesta se dice, că ar fi mijlocită de regina Natalia, mama regelui, der că numele viitoare regine serbescu încă nu află de bine alu descoperi, însă lucrul e deja împlinit. Regele Alesandru, care își va căpeta maioratul în 1894, își va conduce în toamna acelu anu pe mirésă sa la altar.

Unu rege ucenicu de fotografu. Unul dintre cele mai interesante personaje din câte se află astăzi în capitala Angliei fărăndoială, că e fotografu de curte alu reginei, Mr. Walery. Numele acesta e pseudonimul contelui Ostrorog, descendentul unei vechi familii polone, care a crescut în școlă de aproți dela curtea imperială din Petersburgu, începându și cariera ca locotenentu în garda imperială rusescă. După ce a luat parte la răscolă polonă din 1863, care n'a reușit, s'a refugiat în Franca, unde își căuta traiul vieții prin muncă cinstită. A învățat arta fotografiei și

după 5 ani s'a dus în Londra, unde a deschis un atelieru de fotografu. Măestria și-a perfecționat'o întru atâtă, încatu regina Angliei a încredințat pe Mr. Walery cu titlul de „fotografu alu curții“. În țilele trecute l'a vizitat o persoană, care rugându să-i spună câte cevaș din experiențele sale, Mr. Walery i-a istorisit următoarele: „Intr'o ăi, pe când petreceam în Parisu, a venit la mine unu domn, care și-a exprimat dorința, că i-ar plăcea multu să învețe fotografia. Și fiindcă streinul prin ținuta și îmbrăcăminte lui mi-a făcutu o impresie foarte bună, am început să-i explic elementele fotografiei. Tinerul avea maniere foarte plăcute și în curându ne făcurăm prietini. În totă ziua venia la mine și în totă ziua îi damu lecțiuni. După câțva vreme, învățacelul meu a dispărut fără a mi spune numele său locuința sa. Mai târziu, peste câteva luni, am fost avisat, că o persoană mai distinsă voescă se vorbescă cu mine. Nu trecu nici două minute și etă că pășesc în odaia mea unu domn, care mi-a spus, că este adjutantul regelui Bavariei, Ludovicu alu II-lea, și spre marea mea surprindere mi-a descoperit, că învățacelul meu era însuși regele bavarezu. Dreptu semn de încredere mi-a lăsat să-i fotografiez castelul din Versailles. I-am împlinit dorința, în urma căreia regele într'adeveru, că mi-a și trimis unu frumosu daru regescu“.

Lingografu. Edison a mai inventat încă unu aparat minunat: lingografu. Cu el se pôte face ca locomotiva ce alergă pe șine să vorbescă sau mai bine să dea tonuri, din cari cei de pe altă locomotivă să înțeleagă diferite lucruri. Acestu lingografu, cum îl numesc Edison, — este o mașină vorbitoare, un dulap de feru plin cu șirme de bronz, țeve etc. pe cari puterea gazului din mașine le pune în mișcare. Mașina este provădită cu o clavieră unu felu de pian, unde mașinistul apasă diferitele clape cari fiă-care dă unu cuvânt, ce răsună apoi în depărtare de mai multe kilometri. Acestu aparat pe lângă că va aduce unu mare serviciu personalului drumului de feru, apoi va servi și călătorilor. Astfel li-se va striga stația ce urmăz, ora sosirei, câtu stă în gară și altele. Va spune, că se apropie de tunel, că sosesc între deluri, că în drepta ori în stânga e privești frumoșă. Afară de acesta când două trenuri voru trece unul pe lângă altul, ele în loc de a fluera se și rupă timpanele urechilor, își voru dice cu un glas tare: Bună ziua! Noroc! Bagă de seamă! Apoi când este vr'unu pericolu, va puté să strige că „întorțeți-vé îndărétu.“ „E pericolu“ etc.

Necrologu.

Ioné Pappu, parochu de Odoreu, protopopu on. și asesoru consist. în numele, său și a pruncilor săi Maria, Ana, Ioné, Paul, Amalia, Teresia, cu inima înfrântă de durere anunță mórtea soției neuitate, respective maicei dulce **Teresia Pappu nasc. Barna**, în etate de 75 ani ai vieții și 55 ai fericeitei sale căsătorii, întâmplată după primirea s. sacramente a moribunților, din cauza adăncelor bătrânețe, în 10 Febr. a. c. Scumpele ei oseminte se voru astrua în 13 Febr. a. c. în cimiteriul gr. cat. de Odoreu.—Odoreu 12 Febr. 1890. — În eternă amintirea ei!

Cu durere aducem la cunoștință răposarea neuitatului nostru soțu, părinte, frate, unchiu și nepotu **Davidu Nicoră**, asesoru referente consistorialu, fostu protopopu, vechiu membru alu congresului naționalu bisericescu și a sinodului eparchialu, în etate de 58 de ani și în alu 29-lea alu fericeitei sale căsătorii. Rămășițele păméntesci se voru aședa la odihna eternă în 1/13 Febr. d. a. c. la 3^{1/2} ore. — Aradu, 27 Ianuaru (11 Febr.) 1890. Fiă-i țărina ușoră și memoria binecuvântată.

Maria Nicoră soția. Aurelu Nicoră, Valeru Nicoră fii. Alexandra Balintu, ved. Maria Ille, surori. Maximilianu Balintu, cumnatu. Melania Miclosi, Lucreția Balintu, Vidu Balintu, Traianu Ille, Silviu Ille, nepoți. ved. Iuliana Șerbă, mătușe.

Cursul pieței Brașov

din 17 Februarie st. n. 1890.

Monenote românescu	Omp. 9.28	Vând. 9.30
Argintu românesc	9.23	9.28
Napoleon-d'ori	9.42	9.45
Lire turcescu	10.60	10.65
Imperial	9.60	9.65
Galbini	5.48	5.53
Scris. fonc. „Albina“	—	—
—	5 ^{1/2}	—
Ruble rusescu	1.27 ^{1/2}	1.28 ^{1/2}
Mărci germane	58.—	58.15
Discontul 6—8 ^{1/2} pe anu.	—	—

Cursul la bursa de Viena

din 15 Februarie st. n. 1890.

Renta de aur 4%	105.50
Renta de hârtiă 5%	99.25
Imprumutul căilor ferate ungare	—
auru	116.75
do argintu	95.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	113.60
Bonuri rurale ungare	88.60
Bonuri croato-slavone	105.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	127.25
Renta de hârtiă austriacă	89.15
Renta de argint austriacă	89.15
Renta de aur austriacă	110.70
Losuri din 1860	140.60
Acțiunile băncii anstro-ungare	929.—
Acțiunile băncii de credit ungar	352.—
Acțiunile băncii de credit austr.	321.75
Galben împărătescu	5.56
Napoleon-d'ori	9.44 ^{1/2}
Mărci 100 imp. germane	58.05
Londra 10 Livres sterlinge	119.—

Editoru și Redactoru responsabilu. **Dr. Aurel Mureșianu.**

fi era dușmanu. Ori-ce vedea, îi aducea aminte câte ceva din trecut și obosela de care era cuprinsu se făcea din ce în ce mai mare. Fiindcă se vedea lângă bibliotecă, se gândi să ia o carte, se și trecă vremea până când voru veni boerii dela Buzău, și astfel trecu cu ochii peste cărțile ce i stau înainte. Se uită la Alexandri, se uită la Odobescu, la Ghica, se uită la autorii streini, și rămase cu privirea ațintită la cărțile ce i-le trimisese Olgei din Viena. Luă aceste cărți în mână, le răsfoi și ceti rândurile scrise cu mâna sa pe una din foile prime.

„Nu s'au complete aceste rânduri, der de una... e mai bine, că nu le-am completat“, grăi Vladu și mușcăndu și buzele prinse cu drepta fôia cu sentința scrisă de el și o rupse. Se mai uită puțin la ea, o rupse bucăți și o puse în buzunar.

„Ce mă mai cugetă la Olga și la cele ce vorbia ea! Erau vorbe, ér mărțișulă... este faptă“, adause repede Vladu și eșind în pridvor, spuse unui băiatu să inhame caii la cabrioletă, căci va face o plimbare până la pădure.

„Mergi la vênat, coconașule?“ întrebă băiatul. „Sunt o mulțime de porumbei în leasă, și tocmai așa pe inserate vinu din tôte părțile la culcușuri!“

Vladu se uită la băiatu nemulțumit și i dișe mai aspru: „pune caii și nu îți mai alerga gura!“

„Gândeam, coconașule“... „Nu mai gândi nimic, ci fă ce îți-am spus.“

După puțin timp Vladu eși din sat și se afla pe drum spre pădurea din marginea moșiei.

Cerul era alburu, ér în partea apusului sôrele roșaticu colora împrejurimea. Paserile alergau ostentive la culcușuri, greurușii țipau prin miriște, și icicolo se zărea pe ceru licărind câte-o stea. În spre pădure era întunerec și când ajunse la margine se întâlni cu pădurarul Marinu. Rămase cu el de vorbă mai multă vreme și dându-se jos din cabrioletă, lăsă pe băiatul și o luă cu Marinu prin pădure pe o potecă.

„Ce îți face nevasta și copiii?“

„Bine, domnule Vladu. Mulțămescu lui Dumnezeu, toți sunt bine.“

„Am mai venit să te mai vedu odată, căci am să plec.“

„Dumnezeu să îți dea bine! Der unde te duci... érăși acolo unde ai fost?“

„Ba nu, merg la Bucureș.“

„La Bucureș? Dumnezeu să îți dea bine și noroc.“

„Mulțămescu, Marine!“ grăi Vladu și se propti de un stejar și rămase uitându-se p'aci nocol prin pădure.

„Mai îți minte, d-le Vladu, din anii trecuți?“

„Da“, grăi Vladu și cădu pe gânduri. Bagă din întâmplare mâinile în buzunare și dând peste bucă-

țile de hârtiă, ce le rupse în iataculu Olgei, le scose și se uită la ele. Vântul suflă lin și făcea unu sunet fâșitor printre frunzele stejarilor, ér Vladu arunca una câte una din bucățile de hârtiă, și se uita cum le duce vântul în tôte părțile.

„Așa s'au tôte în lumea acesta, tôte le duce vântul, ér noi rămânem în urmă așteptându aceeași sorte ca și aceste bucăți de hârtiă.“

Nu mai stătu mult și astfel întovărășit de Marinu plecă pe potecă înapoi ca să iasă la marginea pădurei. Câni lui Marinu lătrau și se apropiau, ér Vladu când îi vedu îi strigă pe nume, fi neteși și plecă mai departe.

Își luă sănătate bună dela Marinu, mai neteși odată pe „Bălanu“ și pe „Lușă“ și se sui în cabrioletă.

„Mână, băeto!“ dișe Vladu și caii o luară la fugă.

Spre sat se vedeau luminile din casele ômenilor, nopte înainta, ér cabrioleta mergea iute, încatu d'abia se puteau ține câni lui Marinu, cari întovărășiau pe Vladu. Când era la drumul jumătate, se audia gura lui Marinu, cum își chema câni, și Vladu întorcându și privirea se uita rece câtră pădure, ca și cum nici când n'ar fi avut pentru el vr'unu farmecu,

(Va urma.)

Nr. 204/889. protop.

Publicațiune de licitare.

Comuna gr. cat. Milaşul - Mare voește a edifica o biserică din piatră, spre care scop în conformitate cu ordinațiunea consistorială ddto 7 Maiu 1889 Nr. 1595, 1596 din partea subscribului oficiu protopopesc se ordineză licitațiune minuendă în comuna Milaşul-Mare pe 2 Martie st. n. la 11 ore dimineața, la care se invită toți acei arhitecți, cari voește a licita.

Licitațiunea va fi verbală, se primesc însă și oferte scripturistice provădate cu vadiu descriu mai jos, și cuprindendū dechiararea că se supună la toate condițiunile stipulate, care se pot vedea la oficiu protopopesc subscris, ăr în ziua licitațiunei în comună.

Prețul strigărei, va fi 11.000 fl. Vadiul e 10% din suma strigărei. Anteprenorul minuendū, seu acela pe care-lu va aproba consistorul dntre concurenți, are pe lângă vadiu a depune încă o cautiune de 4000 fl. în bani, obligații de statū, ori în realități, care va servi ca garanție încă 3 ani dela colandare încolo.

Dela oficiul protopopesc gr. cat. al tractului Fărăgău.

Cosma, (p. u. Sz-Régen) la 9 Februarie 1890. Gavriilă Chețanu, protopopu

Invitatoriu.

P. T. domni acționari ai institutului de credit și economii „Bistrițiana“, societate acționară cu reședința în Bistrița. se invită prin acesta cu totă stima la

a II-a ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ,

ce se va ține în 11 Martie 1890 la 10 ore antemeridiane în localul propriu în Bistrița.

Obiectele de pertractare voru fi:

- 1. Raportul direcțiunei și a comitetului de revisiune, precum și satorirea bilanțului pe anul 1889.
2. Propunerea direcțiunei în privința întrebunțării profitului curat, precum și a satoririi dividendei pe anul 1889.
3. Alegerea membrilor comitetului de revisiune pe timpu de 3 ani.
4. Alegerea unui membru în direcțiune.
5. Propuneri eventuale.

Din ședința direcțiunei institutului de credit și economii „Bistrițiana“, ținută în Bistrița la 1 Februarie 1890.

Gavriilă Manu.

Nru. 15,522—1889.

250,3—3

PUBLICAȚIUNE

Asupra vânderei mōrei din ulița de lături cu dreptul de apă aparținătoare comunei orașului Brașov și dimpreună cu o bucată de pământ aflatore împrejurul mōrei în o suprafața de 292 metri quadrati se va ținea în 25 Februarie a. c. la oficiul orașenescu economic o pertractare scripturistica de oferte.

Se invită deci reflectanții ca până în 25 Februarie a. c. la 12 ore înainte de prându se-și așternă economului Ernst Hintz ofertele inchise, scripturistice și provădate cu un timbru de 50 cr. și cu un vadiu de 10% din suma oferită, conținendū totdeodată dechiaratiunea oferentului, cumcă atātū condițiunile pertractărei de oferte, cātū și acele de vândere i sunt cunoscute și că se supune lorū necondiționatū.

Până în ziua pertractărei de oferte se potū în decursul ōrelorū oficiōse examina amintitele condițiuni la oficiul orașenescu economic.

Unū ofertū sub 5050 fl. v. a. nu se primesce.

Brașov, 4 Februarie 1890.

Magistratulū orașenescu.

Rugămū pe domni abonati ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postalū și numerii de pe fâșia sub care au primitū diarulū nostru până acuma.

Domni, ce se abonéză din nou, să binevoiască a scrie adresa lămuritū și să arate și poșta ultimă.

Totodată facemū cunoscutū tuturorū D-lorū abonati, că mai avemū din anii trecuți numerii pentru compectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potū adresa la subsemnata Administrațiune în casū de trebuință.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.,

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. u. valabilū din 1 Octomvrie 1889.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapesta, Predeal, Arad, Timisoara, Sibiu, etc. Includes train types (Trenu accelerat, Trenu omnibus, etc.) and arrival/departure times.

Nota: Numerii incuadrati cu linii grose insemnaza orele de noapte.